

Czwartek, 7 października 2010 r.

13. ubolewa z powodu nasilających się aktów przemocy wobec pracowników organizacji pomocowych i składa hołd niezwykle trudnej pracy wykonywanej przez organizacje humanitarne w terenie w szczególnie niepewnych warunkach;

14. z zadowoleniem przyjmuje uchwalenie w USA nowej ustawy o „minerałach z regionów ogarniętych konfliktami” oraz zwraca się do Komisji i Rady o rozważenie inicjatywy legislacyjnej idącej w podobnym kierunku; wzywa rząd Demokratycznej Republiki Konga do pełnego wdrożenia i przestrzegania inicjatywy na rzecz przejrzystości w przemyśle wydobywczym w celu poprawy przejrzystości i dobrego zarządzania w przemyśle wydobywczym; wzywa Komisję i Radę do intensywniejszej walki z nadal podważającą prawa człowieka i przyczyniającą się do ich naruszania korupcją w Demokratycznej Republice Konga;

15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, instytucjom Unii Afrykańskiej, Południowoafrykańskiej Wspólnocie Rozwoju (SADC), rządów regionów Wielkich Jezior Afrykańskich, w tym Demokratycznej Republice Konga i Ruandzie, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, specjalnemu przedstawicielowi ONZ ds. przemocy seksualnej podczas konfliktów zbrojnych, podsekretarzowi generalnemu ONZ ds. humanitarnych i koordynatorowi pomocy w sytuacjach kryzysowych, Radzie Bezpieczeństwa ONZ oraz Radzie Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Światowy Dzień przeciw Karze Śmierci

P7_TA(2010)0351

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2010 r. w sprawie Światowego Dnia przeciwko Karze Śmierci

(2011/C 371 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając protokół nr 6 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności dotyczący zniesienia kary śmierci z dnia 28 kwietnia 1983 r.,
- uwzględniając drugi protokół fakultatywny do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych mający na celu zniesienie kary śmierci z dnia 15 grudnia 1989 r.,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie zniesienia kary śmierci, zwłaszcza rezolucję z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie inicjatywy na rzecz powszechnego moratorium na karę śmierci ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie Chin: prawa mniejszości a stosowanie kary śmierci ⁽²⁾, rezolucję z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie kary śmierci w Nigerii ⁽³⁾, rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie egzekucji w Libii ⁽⁴⁾, rezolucję z dnia 8 lipca 2010 r. w sprawie Korei Północnej ⁽⁵⁾, rezolucję z dnia 22 października 2009 r. w sprawie Iranu ⁽⁶⁾, rezolucję z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie Iranu ⁽⁷⁾ oraz rezolucję z dnia 8 września 2010 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie, w szczególności spraw Sakineh Mohamadi Asztiani i Zahry Bahrami ⁽⁸⁾,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r. wzywającą do wprowadzenia moratorium na wykonywanie kary śmierci oraz rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 63/168 z dnia 18 grudnia 2008 r. wzywającą do wdrożenia rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ 62/149 z 2007 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ dla Zgromadzenia Ogólnego w sprawie moratorium na wykonywanie kary śmierci z dnia 11 sierpnia 2010 r. (A/65/280),

⁽¹⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 775.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0105.

⁽³⁾ Dz.U. C 16 E z 22.1.2010, s. 71.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0246.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0290.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0060.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0016.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0310.

Czwartek, 7 października 2010 r.

- uwzględniając sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ na piętnastą sesję Rady Praw Człowieka w sprawie kary śmierci z dnia 16 lipca 2010 r. (A/HRC/15/19),
  - uwzględniając przemówienie wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa /wiceprzewodniczącej Komisji na temat polityki w zakresie praw człowieka, wygłoszone na posiedzeniu plenarnym w dniu 16 czerwca 2010 r., w którym wysoka przedstawiciel przypomniała, że zniesienie kary śmierci na całym świecie jest jednym z priorytetów UE, a także priorytetową sprawą dla niej samej,
  - uwzględniając oświadczenie przewodniczącego PE Jerzego Buzka z dnia 19 października 2009 r. zawierające zdecydowany apel o zniesienie kary śmierci,
  - uwzględniając końcowe oświadczenie przyjęte podczas IV Światowego Kongresu przeciwko Karze Śmierci, który odbył się w Genewie w dniach 24-26 lutego 2010 r., wzywające do zniesienia kary śmierci na całym świecie,
  - uwzględniając rezolucję Afrykańskiej Komisji Praw Człowieka i Narodów z 2008 r., rezolucję Zgromadzenia Parlamentarnego OBWE w sprawie moratorium na karę śmierci z 2009 r., a także inne inicjatywy regionalne, np. te podejmowane przez Międzyamerykańską Komisję Praw Człowieka,
  - uwzględniając uaktualnioną i zmienioną wersję wytycznych UE w sprawie kary śmierci przyjętych przez Radę w dniu 16 czerwca 2008 r.,
  - uwzględniając Światowy Dzień przeciwko Karze Śmierci oraz ustanowienie Europejskiego Dnia przeciwko Karze Śmierci 10 października każdego roku,
  - uwzględniając art. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska zdecydowanie angażuje się w prace zmierzające do zniesienia kary śmierci na całym świecie i dąży do powszechnego uznania tej zasady,
- B. mając na uwadze, że UE odgrywa wiodącą rolę wśród instytucji w walce przeciwko karze śmierci na całym świecie, a jej działania na tym polu stanowią główny priorytet jej zewnętrznej polityki w zakresie praw człowieka; mając na uwadze, że UE równocześnie w największym stopniu wspiera finansowo organizacje społeczeństwa obywatelskiego na całym świecie działające na rzecz zniesienia kary śmierci,
- C. mając na uwadze, że kara śmierci jest najbardziej okrutną, niehumanitarną i upokarzającą z kar, która narusza prawo do życia zapisane w Powszechnej deklaracji praw człowieka, a także mając na uwadze, że warunki przetrzymywania w następstwie wydania wyroku śmierci stanowią tortury niedopuszczalne dla państw przestrzegających praw człowieka,
- D. mając na uwadze, że różne badania wykazały, że kara śmierci nie ma wpływu na liczbę przestępstw z użyciem przemocy,
- E. mając na uwadze, że dowody wskazują, iż kara śmierci dotyka w pierwszej kolejności osoby mniej uprzywilejowane,
- F. mając na uwadze, że postanowienia szóstego i trzynastego protokołu do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności zabraniają państwom członkowskim Rady Europy stosowania kary śmierci,

Czwartek, 7 października 2010 r.

- G. mając na uwadze, że UE działa na rzecz wprowadzenia moratorium na wykonywanie kary śmierci przez kraje trzecie, a we właściwym czasie jej zniesienia i ratyfikacji odnośnych międzynarodowych instrumentów ONZ i innych aktów, w szczególności drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, przewidującego zniesienie kary śmierci,
- H. mając na uwadze, że zniesienie kary śmierci jest jednym z priorytetowych zagadnień kwalifikujących się do wsparcia w ramach europejskiego instrumentu na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie, z którego środków od 1994 r. sfinansowano ponad 30 projektów na całym świecie i którego ogólny budżet wynosi 15 mln EUR,
- I. mając na uwadze, że po wejściu w życie traktatu lizbońskiego Parlament musi wyrazić zgodę na zawieranie umów handlowych i – ogólnie – umów międzynarodowych z krajami trzecimi,
- J. mając na uwadze, że Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego, a także Międzynarodowego Trybunału Karnego dla Byłej Jugosławii, Międzynarodowego Trybunału Karnego dla Rwandy, Trybunału Specjalnego dla Sierra Leone, specjalnych zespołów ds. poważnych zbrodni w Dili w Timorze Wschodnim oraz nadzwyczajnych izb sądów w Kambodży wyklucza stosowanie kary śmierci za przestępstwa wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i ludobójstwa – najcięższe przestępstwa w opinii społeczności międzynarodowej, dla których trybunały te są właściwe,
- K. mając na uwadze, że w latach 2007-2008 Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło historyczne rezolucje 62/149 i 63/168, w których wezwano do wprowadzenia światowego moratorium na wykonywanie kary śmierci i – ostatecznie – zniesienia kary śmierci, a także podkreślając w związku z tym, że wzrosła liczba krajów popierających tę rezolucję, a w konsekwencji rezolucja 63/168 została przyjęta zdecydowaną większością 106 głosów, przy 46 głosach przeciw i 34 głosach wstrzymujących się,
- L. mając na uwadze, że IV Światowy Kongres przeciwko Karze Śmierci, który odbył się w lutym 2010 r. w Genewie, zwrócił się z apelem do państw de facto abolicjonistycznych o prawne zniesienie kary śmierci, do państw abolicjonistycznych o włączenie kwestii powszechnego zniesienia kary śmierci do ich stosunków międzynarodowych, a do organizacji międzynarodowych i regionalnych o popieranie powszechnego zniesienia kary śmierci przez przyjmowanie rezolucji w sprawie wprowadzenia moratorium na jej wykonywanie,
- M. mając na uwadze, że 154 państwa na świecie zniosły karę śmierci prawnie lub faktycznie, z czego 96 państw zniosło karę śmierci za wszelkie przestępstwa, 8 utrzymało ją jedynie za wyjątkowe zbrodnie, np. te popełnione w czasie wojny, w 6 państwach obowiązuje moratorium na wykonywanie kary śmierci, a 44 państwa są de facto abolicjonistyczne (tzn. nie wykonały żadnej egzekucji w ciągu ostatniej dekady lub zobowiązały się w sposób wiążący do jej niewykonywania),
- N. mając na uwadze, że ponad 100 krajów, które zachowały karę śmierci, zdelegalizowało jej wykonywanie na nieletnich przestępcach; podkreślając jednak, że niewielka liczba krajów wciąż wykonuje egzekucje na dzieciach, co stanowi rażące naruszenie prawa międzynarodowego, zwłaszcza art. 6 ust. 5 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych; podkreślając w szczególności, że najwięcej wyroków na nieletnich wciąż wykonuje Iran,
- O. mając na uwadze, że obecnie potwierdzone są dziesiątki przypadków europejskich obywateli na całym świecie, którzy oczekują na wykonanie wyroku śmierci lub którym grozi kara śmierci, i podkreślając w związku z tym, jak ważna jest wspólna i zdecydowana reakcja Europy na ewentualne egzekucje europejskich obywateli,
- P. mając na uwadze, że dnia 23 marca 2010 r. przewodniczący Dumy Państwowej Federacji Rosyjskiej Borys Gryzłow oświadczył podczas spotkania z członkami komitetu monitorującego Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy w Moskwie, że w obliczu zagrożenia terrorystycznego Rosja nie ratyfikowała szóstego protokołu do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności dotyczącego zniesienia kary śmierci,
- Q. przyjmując z zadowoleniem, że dnia 11 lutego 2010 r. parlament Kirgistanu ratyfikował drugi protokół fakultatywny do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych mający na celu zniesienie kary śmierci oraz że dnia 21 maja 2010 r. tymczasowy rząd Kirgistanu opublikował ostateczny projekt konstytucji, który zabrania m.in. stosowania kary śmierci i który niedawno został przyjęty,

Czwartek, 7 października 2010 r.

- R. mając na uwadze, że 43 kraje świata utrzymują karę śmierci, a jest ona wykonywana najczęściej w Chinach, Iranie i Iraku; mając na uwadze, że w samych Chinach wykonano ok. 5 000, czyli 88 %, światowych egzekucji; Iran stracił co najmniej 402 osoby, Irak co najmniej 77, a Arabia Saudyjska co najmniej 69 osób,
- S. mając na uwadze, że Iran wciąż stosuje karę śmierci przez ukamienowanie, co stoi w sprzeczności z drugim protokołem fakultatywnym do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych,
- T. mając na uwadze, że władze państwowe Korei Północnej regularnie wykonują karę śmierci, a wymiar sprawiedliwości podlega państwu, oraz mając na uwadze, że kara śmierci jest stosowana za szereg przestępstw przeciwko państwu, a kodeks karny okresowo rozszerza jej stosowanie, natomiast obywatele, w tym również dzieci, są zmuszani do udziału w publicznych egzekucjach,
- U. mając na uwadze, że w Japonii więźniowie, ich rodziny i obrońcy do ostatniego dnia nie znają daty egzekucji,
- V. mając na uwadze, że Rada Prezydencka Iraku ratyfikowała w ostatnim czasie wyroki śmierci wydane na co najmniej 900 więźniów, w tym kobiety i dzieci,
- W. podkreślając, że Białoruś pozostaje jedynym krajem europejskim wciąż wykonującym karę śmierci w praktyce; mając na uwadze, że zarówno Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy, jak i Unia Europejska wielokrotnie wzywały Białoruś do zniesienia kary śmierci; mając na uwadze, że szczegóły dotyczące kary śmierci na Białorusi są tajne, istnieją poważne obawy co do uczciwości procesów sądowych, a zgodnie z kodeksem karnym wykonawczym karę śmierci wykonuje się bez świadków przez rozstrzelanie, następnie administracja więzienna informuje sędziego o wykonaniu egzekucji, a sędzia informuje rodzinę; mając na uwadze, że ciała ofiary egzekucji nie wydaje się rodzinie w celu pochówku, a miejsce pochówku jest utrzymywane w tajemnicy,
- X. mając na uwadze, że 35 stanów z 50, które tworzą Stany Zjednoczone Ameryki, utrzymuje karę śmierci, choć 4 z nich nie wykonują egzekucji od 1976 r.; mając na uwadze, że w 2009 r. liczba egzekucji wzrosła do 52 w wyniku wygaśnięcia faktycznego moratorium, które obowiązywało od września 2007 r. do maja 2008 r., mimo że w siódmym roku z rzędu liczba wyroków śmierci w Stanach Zjednoczonych Ameryki spadła do 106,
- Y. przyjmując z zadowoleniem, że niektóre stany, np. Montana, Nowy Meksyk, New Jersey, Nowy Jork, Karolina Północna i Kentucky opowiedziały się przeciwko karze śmierci, stosując takie środki, jak moratorium na wykonywanie egzekucji lub zniesienie kary śmierci, oraz jednocześnie potępiając egzekucje Teresy Lewis w stanie Wirginia i Holly'ego Wooda w stanie Alabama mimo dowodów wskazujących na opóźnienie umyślone obu tych osób, a także zwracając uwagę na przypadek skazanych na karę śmierci Mumii Abu-Jamala w Pensylwanii i Troy'a Davisa w Georgii,
- ponownie wyraża swój od dawna niezmienny sprzeciw wobec kary śmierci we wszystkich przypadkach i bez względu na okoliczności oraz po raz kolejny podkreśla, że zniesienie kary śmierci przyczynia się do umocnienia ludzkiej godności i dalszego rozwoju praw człowieka;
  - potępia wszelkie egzekucje niezależnie od tego, gdzie mają miejsce; zdecydowanie wzywa UE i jej państwa członkowskie do wspierania procesu wdrażania rezolucji ONZ w sprawie powszechnego moratorium na wykonywanie egzekucji z myślą o całkowitym zniesieniu kary śmierci we wszystkich państwach, które nadal ją stosują; wzywa Radę i Komisję do podjęcia działań w celu stopniowego ograniczania stosowania kary śmierci oraz do równoczesnego domagania się, by była ona wykonywana przy zachowaniu minimalnych standardów międzynarodowych; wyraża głębokie zaniepokojenie faktem skazywania na śmierć nieletnich i osób upośledzonych umysłowo lub intelektualnie oraz wzywa do natychmiastowego i ostatecznego zaprzestania nakładania tej kary;
  - wzywa UE, aby wykorzystwała wszystkie dostępne jej narzędzia dyplomacji oraz wsparcia na rzecz współpracy, by dążyć do zniesienia kary śmierci;

Czwartek, 7 października 2010 r.

4. wzywa kraje, które stosują karę śmierci, do ogłoszenia natychmiastowego moratorium na jej wykonywanie; ponadto wzywa takie kraje, jak Chiny, Egipt, Iran, Malezja, Sudan, Tajlandia i Wietnam do opublikowania oficjalnych statystyk dotyczących stosowania kary śmierci w tych krajach; ponadto wzywa Koreę Północną do natychmiastowego i trwałego zaprzestania publicznych egzekucji;
5. wzywa Japonię do ujawnienia informacji na temat systemu stosowania kary śmierci w tym kraju;
6. wzywa kraje, które nie zniosły kary śmierci, do przestrzegania gwarancji chroniących prawa osób, którym grozi kara śmierci, określonych w dokumencie Rady Gospodarczej i Społecznej ONZ pt. „Gwarancje ochrony praw osób skazanych na karę śmierci”; wzywa Radę i Komisję do zachęcania tych państw, które jeszcze nie podpisały i nie ratyfikowały drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych ONZ, do uczynienia tego, a państwa członkowskie niebędące sygnatariuszami protokołu nr 13 do europejskiej konwencji praw człowieka – do podpisania go;
7. wzywa państwa należące do OBWE, szczególnie Stany Zjednoczone i Białoruś, do przyjęcia natychmiastowego moratorium na wykonywanie kary śmierci;
8. wzywa Kazachstan i Łotwę do zmiany ich krajowych przepisów, które wciąż zezwalają na nakładanie wyroku śmierci za niektóre przestępstwa w wyjątkowych okolicznościach;
9. zdecydowanie zachęca państwa członkowskie UE i wszystkich współinicjatorów rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 2007 i 2008 r. do przyjęcia w ramach wzmocnionego międzyregionalnego sojuszu trzeciej rezolucji w sprawie kary śmierci podczas 65. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ, w której priorytetowo potraktowane zostaną następujące zagadnienia:
  - zniesienie „tajemnicy państwowej” w odniesieniu do kary śmierci;
  - stanowisko specjalnego wysłannika, który nie tylko będzie śledził sytuację i wywierał nacisk w celu zwiększenia przejrzystości systemów, w których stosuje się karę śmierci, ale będzie także w dalszym ciągu przekonywał kraje, w których wciąż obowiązuje kara śmierci, do przyjęcia stanowiska ONZ w sprawie moratorium na wykonywanie egzekucji z myślą o zniesieniu kary śmierci;
  - zdefiniowanie kategorii „najcięższych przestępstw” dla zgodnego z prawem stosowania kary śmierci;
10. wzywa kraje należące do OBWE, aby zachęciły Biuro Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka oraz misje OBWE do prowadzenia – we współpracy z Radą Europy – działań podnoszących świadomość na temat konieczności zniesienia kary śmierci, szczególnie w mediach, wśród funkcjonariuszy organów ścigania, decydentów i wśród ogółu społeczeństwa;
11. wzywa kraje OBWE, które nadal stosują karę śmierci, do zachowania przejrzystości w informowaniu na temat kary śmierci, udzielając publicznych informacji o tożsamości osób skazanych na karę śmierci lub będących ofiarami egzekucji, a także prowadząc statystyki dotyczące stosowania kary śmierci, zgodnie z zobowiązaniami OBWE;
12. wzywa Radę i Komisję – zwłaszcza w świetle powołania ESDZ – do określenia wytycznych dotyczących kompleksowej i skutecznej polityki europejskiej w zakresie kary śmierci w odniesieniu do szeregu potwierdzonych przypadków europejskich obywateli oczekujących na wykonanie wyroku w krajach trzecich, która powinna obejmować solidne i wzmocnione mechanizmy z zakresu systemu identyfikacji, świadczenia pomocy prawnej, interwencji prawnych UE i przedstawicielstwa dyplomatycznego;
13. ponadto popiera działania na rzecz zniesienia kary śmierci prowadzone przez organizacje pozarządowe, takie jak: Ręce Precz od Kaina (Hands Off Cain), Amnesty International, Penal Reform International, Światowa Koalicja przeciwko Karze Śmierci, Międzynarodowa Helsińska Federacja na rzecz Praw Człowieka, Sant’ Egidio i Reprieve; z zadowoleniem przyjmuje i popiera zalecenia w sprawie instrumentów UE na rzecz zwalczania kary śmierci, przyjęte podczas 12. forum UE i organizacji pozarządowych dotyczącego praw człowieka;

Czwartek, 7 października 2010 r.

14. zobowiązuje się do monitorowania kwestii kary śmierci, do podnoszenia konkretnych przypadków w rozmowach z władzami odnośnych krajów i do rozważenia ewentualnych inicjatyw i misji ad hoc w krajach, które nadal stosują karę śmierci, tak aby zmusić władze rządowe do wprowadzenia moratorium na jej wykonywanie z myślą o całkowitym jej zniesieniu;
15. domaga się, aby podczas zawierania umów z krajami, które wciąż stosują karę śmierci lub które nie podpisały moratorium na jej wykonywanie z myślą o całkowitym zniesieniu kary śmierci, Rada i Komisja zdecydowanie zachęcały je do tego;
16. zwraca się do wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji i państw członkowskich, by w dalszym ciągu mówiły jednym głosem oraz by pamiętały, że głównym punktem politycznym rezolucji musi być wprowadzenie moratorium na całym świecie, będące zasadniczym krokiem do zniesienia kary śmierci;
17. wzywa w szczególności wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącą Komisji do pokazania, jak wielką wagę polityczną przywiązuje do zniesienia kary śmierci przez systematyczne podnoszenie tej kwestii w kontaktach politycznych z krajami, które wciąż stosują karę śmierci, oraz przez regularne interwencje osobiste w imieniu osób zagrożonych rychłą egzekucją;
18. przypomina, że całkowite zniesienie kary śmierci pozostaje jednym z głównych celów polityki UE w zakresie praw człowieka; uważa, że cel ten można osiągnąć jedynie dzięki ścisłej współpracy międzypaństwowej, edukacji, podnoszeniu świadomości, skuteczności i efektywności;
19. zachęca do współpracy regionalnej w tym celu; zwraca uwagę, że przykładowo Mongolia formalnie wprowadziła moratorium na wykonywanie kary śmierci w styczniu 2010 r., a w konsekwencji szereg krajów, które nadal stosują karę śmierci, rozpatruje zgodność tej formy karania z konstytucją;
20. wzywa Radę i Komisję do rozważenia, w jaki sposób można poprawić wdrażanie i skuteczność wytycznych UE w sprawie kary śmierci podczas bieżącego przeglądu polityki UE w zakresie praw człowieka, zwłaszcza w świetle planowanego przeglądu wytycznych w 2011 r.;
21. wzywa Radę i Komisję, aby wykorzystały Światowy i Europejski Dzień przeciwko Karze Śmierci do zwrócenia uwagi m.in. na przypadek Sakineh Mohamadi Asztiani, Zahry Bahrami, Mumii Abu-Jamala, Troy'a Davisa, Alega Gryszakoutsou, Andrieja Burdyki, Ebrahima Hamidiego, Suliamona Olyfemiego i Siti Zainab Binti Duhri Rupy;
22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich UE, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, przewodniczącemu Zgromadzenia Ogólnego ONZ oraz rządów państw członkowskich ONZ.

Działania UE związane z poszukiwaniem i wydobywaniem ropy naftowej w Europie

P7_TA(2010)0352

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2010 r. w sprawie działań UE związanych z poszukiwaniem i wydobywaniem ropy naftowej w Europie

(2011/C 371 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 11 i 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając konwencję ONZ o różnorodności biologicznej,